

# ZEEKADETKORPS MASSLUIS

## DE GESCHIEDENIS VAN DE KORPSSCHEPEN

Het Zeekadetkorps Maassluis was in november 1949 het tweede in Nederland opgerichte Zeekadetkorps. Het korps had haar eerste onderkomen op de touw/splitszolder van L. Smit en Co. Het eerste korpsschip was het voormalige loodsvaartuig 'Polaris'. Vanwege ouderdom moest dit schip na een aantal jaren vervangen worden. De 'Polaris' maakte plaats voor de mijnenveger 'Abraham van der Hulst'. Dit schip kon weliswaar niet meer varen omdat de voortstuwingsinstallatie verwijderd was, maar het was destijds een grandioos onderkomen voor de Maassluisse zeekadetten. Tijdens een dokbeurt bleek dat het vlak van de 'Abraham van der Hulst' zodanig slecht was dat het vervangen moest worden. De financiële situatie van het korps stond deze reparatie echter niet toe en het korpsschip moest daarom 'uit de vaart' genomen worden. Het Zeekadetkorps Maassluis verhuisde met de scheepsinventarissen van de 'Polaris' en 'Abraham van der Hulst' wederom naar de touw/splitszolder van L. Smit en Co.

Reeds na een aantal maanden kreeg het bestuur een optie op het voormalige betonningsvaartuig 'Langeroog'. Dit schip werd als 'Lemaire' het derde korpsschip van het Zeekadetkorps Maassluis. De 'Lemaire' had geen triple-expansie stoommachine voor de voorstuwing meer en ook de stoomketels waren verwijderd. De ontstane ruimte werd dan ook gebruikt om slaapplekken voor de kadetten te maken. Het Zeekadetkorps Maassluis heeft een hele leuke tijd gehad op de 'Lemaire'.

In 1979 kreeg het Zeekadetkorps Maassluis echter de mogelijkheid een varend schip te kopen, het m.s. 'Rigel'. Het loodswezen had dit schip al een jaar stilliggen in de haven van Maassluis en wilde het verkopen. Uiteindelijk kwam dit schip bij het Zeekadetkorps Maassluis terecht. De Lemaire werd verkocht aan het Zeekadetkorps Schiedam, alwaar het schip omgedoopt werd in 'Spica'.

De Nederlandse koopvaardijvloot en de Koninklijke Marine hebben in de Tweede Wereldoorlog zwaar geleden. Na de bevrijding stond men dus voor de belangrijke taak om de vloot weer op te bouwen. Ook het Loodswezen kwam gehavend uit de oorlog. Van de achttien vooroorlogse schepen waren er nog maar zeven overgebleven, die waren echter oud en opgevaaren. Aanvulling kwam door zes trawlercasco's, die afgebouwd werden tot loodsvaartuig. Deze casco's waren door de Duitse bezetter als opdrachten aan verschillende Nederlandse werven verstrekt. Nieuw hierbij was dat deze schepen een naam kregen van een sterrenbeeld. In Nederland is nog één schip over van deze serie: de 'Rigel', korpsschip van het Zeekadetkorps Maassluis. Nu beschikte het Loodswezen over dertien loodsvaartuigen, maar dit bleek nog niet voldoende te zijn. Er werden zeven nieuwe schepen besteld bij de scheepsbouwwerf Boele, die op zijn beurt de bouw van drie exemplaren uitbesteedde aan de werf van Gebr. Pot. Beide werven waren destijds gevestigd te Bolnes en bestaan reeds niet meer. De Rigel deed tot aan 1978 dienst als loodsvaartuig op de loodspost van Hoek van Holland. In 1979 kocht het Zeekadetkorps Maassluis het voormalig loodsvaartuig.